

S E N T I N Ţ Ă
În numele Legii

30 aprilie 2024
Chişinău

municipiul

Judecătoria Chişinău (sediul Buiucani)

în componenţă:

Preşedintele şedinţei, judecătorul

Judecător raportor

Judecător

grefieri

cu participarea:

procurorului

apărătorilor

inculpatului

Viorica Dodon

Vasilisa Muntean

Liudmila Beşliu

Harabagiu Ana, Iana Vacari, Oxana Garştea, Tcaci Cristian

Gheorghiştean Irina

Habravan Andrei, Croitor Alexei

Moraru Mihail *****

examinând în şedinţă de judecată publică, în procedură generală, cauza penală de învinuire a cet.

Moraru Mihail *****, născut la *****, IDNP *****, originar din *****, domiciliat în ***** cetăţean al Republicii Moldova, moldovean, studii superioare, căsătorit, fără persoane la întreţinere, pensionar, -

în comiterea infracţiunii prevăzute de art.307 alin.(1) Cod Penal al RM, -

Cauza penală în privinţa cet. Moraru Mihail ***** a parvenit în instanţa de judecată la data de 28 februarie 2017, cauză care iniţial a fost repartizată judecătorului Judecătoriei Chişinău (sediul Râşcani), Paniş Alexei.

Potrivit Decretului Preşedintelui Republicii Moldova nr.74 din 15.03.2017, Paniş Alexei a fost numit în funcţia de judecător pe un termen de 5 ani, astfel judecătorului i-au expirat împuternicirile de drept.

Ţinând cont de informaţia Preşedintelui Republicii Moldova cu privire la respingerea candidaturii dlui Paniş Alexei propusă pentru a fi numit în funcţia de judecător până la atingerea plafonului de vârstă, precum şi de incertitudinea emiterii decretului de numire în funcţia de judecător până la atingerea plafonului de vârstă sau de eliberare din funcţia deţinută, Preşedintele interimar al Judecătoriei Chişinău, Şova Nicolae prin încheierea din 30.11.2022 a dispus redistribuirea în mod aleatoriu a cauzei penale a lui Moraru Mihail ***** în baza art.307 alin.(2) lit.c) Cod Penal al RM, cauza fiind repartizată judecătorului Vasilisa Muntean la data de 30 noiembrie 2022, primită în procedură la data de 08 decembrie 2022, sentinţa integrală pronunţată la 30 aprilie 2024.

Procedura de citare legală executată.

a c o n s t a t a t :

Potrivit ordonanței de modificare a învinuirii din 03 noiembrie 2023 (*în sensul atenuării acuzării*), Moraru Mihail ***** este învinuit de faptul că, în perioada anului 2011, exercitând funcția de judecător la Judecătoria Ungheni, fiind astfel la momentul comiterii infracțiunii persoană cu funcție de demnitate publică al cărei mod de numire este reglementat de art.116 alin.(2) din Constituția Republicii Moldova și de art.11 alin.(1) din Legea nr.544 din 20.07.1995 cu privire la statutul judecătorului, având în virtutea acestei funcții permanent drepturi și obligații în vederea exercitării funcțiilor autorității publice, acceptând benevol restricțiile impuse de actele normative pentru a nu fi comise acțiuni ce pot conduce la folosirea situației de serviciu și a autorității sale în interese personale, de grup și în alte interese decât cele de serviciu, -

- contrar prevederilor art.2 alin.(3) al Legii cu privire la statutul persoanelor cu funcții de demnitate publică nr.199 din 16.07.2010, din care rezidă că persoana cu funcție de demnitate publică este obligată să respecte Constituția Republicii Moldova, legislația în vigoare, să respecte cu strictețe drepturile și libertățile cetățenilor, să îndeplinească cu responsabilitate, obiectivitate și promptitudine în spirit de inițiativă și colegialitate toate atribuțiile de serviciu, să respecte normele de conduită profesională prevăzută de lege, să respecte regulamentul intern, contrar principiilor legalității, respectării drepturilor și libertăților fundamentale ale omului, imparțialității și nediscriminării, -

- contrar dispoziției art.15 alin.(1) și (2) al Legii cu privire la statutul judecătorului nr.544 din 20.07.1995, din care relevă că judecătorul este obligat să fie imparțial, să asigure apărarea drepturilor și libertăților persoanelor, onoarei și demnității acestora, să respecte întocmai cerințele legii la înfăptuirea justiției și să asigure interpretarea și aplicarea uniformă a legislației, să se abțină de la fapte care dăunează intereselor serviciului și prestigiului justiției, care compromit cinstea și demnitatea de judecător, provoacă îndoieli față de obiectivitatea lor, la data de 06.12.2011 a pronunțat cu bună-știință o hotărâre contrară legii, în următoarele circumstanțe:

La data de 05.12.2011 la Judecătoria Ungheni cu cerere s-a adresat cet. Liudmila Prymak, care acționa din numele companiei juridice nerezidente "CHESTER (NZ) LIMITED" (cu sediul în Noua Zeelandă) privind eliberarea ordonanței judecătorești de încasare a datoriei în sumă de 300.000.000 dolari SUA (trei sute de milioane dolari SUA) în beneficiul "CHESTER (NZ) LIMITED", în mod solidar, de la companiile juridice nerezidente "MIRABAX INVESTMENTS LIMITED" (cu sediul în Edinburgh), ООО "ПРОФ - СЕРВИС" (cu sediul în or. Moscova din Federația Rusă), ООО "ЦКЭнепро" (cu sediul în Federația Rusă), ЗАО "СпецГарант" РФ (cu sediul în Federația Rusă, precum și persoana fizică Belekci Ivan (cu domiciliul indicat în r-nul Ungheni din RM), datele respective fiind notificate în cererea privind eliberarea ordonanței judecătorești.

Întru confirmarea pretențiilor, creditorul a anexat la cererea de chemare în judecată următoarele acte în copii: contractul de împrumut cu nr.L-A-27/2010 din 27 aprilie 2010, contractul de fidejusiune din 23.08.2011, contractul de mandat din 05.04.2011, scrisoarea către debitor, pretenții și procură din 26.02.2011; toate actele anexate fiind întocmite în limba rusă și limba engleză, nefiind traduse în limba desfășurării procesului civil și nefiind autentificate în modul corespunzător.

Ca rezultat, cauzei civile i-a fost atribuit numărul manual 2p/o-3015/11, care, prin încheierea din 06.12.2011 a președintelui Judecătoriei Ungheni M. Malanciuc a fost repartizată spre examinare judecătorului Moraru Mihail.

La data de 06.12.2011 judecătorul Moraru Mihail, având spre examinare cererea companiei "CHESTER (NZ) LIMITED" (cu sediul în Noua Zeelandă), înregistrată la Judecătoria Ungheni la 05.12.2011, privind eliberarea ordonanței judecătorești de încasare a datoriei în sumă de 300.000.000 dolari SUA, în mod solidar de la debitorii menționați supra, conștientizând faptul că cererea înregistrată este depusă din numele pretinsului reprezentant al creditorului Liudmila Prymak, care ar fi acționat din numele companiei juridice nerezidente "CHESTER (NZ) LIMITED" (cu sediul în Noua Zeelandă), însă procura atașată la dosarul civil este doar în copie, ba mai mult, în această procură lipsind dreptul/imputernicirea de a semna cererea de chemare în judecată, totodată constatând că cererea vizată conținea în anexă careva documente întru susținerea alegațiilor creditorului care nu erau traduse și nici autentificate în modul corespunzător, fiind în exercițiul funcției de magistrat, a decis ca contrar legii să pronunțe cu bună-știință un act judecătoresc.

În continuare, judecătorul Moraru Mihail, conștientizând asupra faptului de pronunțare ilegală a ordonanței judecătorești, întru a nu deconspira acțiunile sale și de a nu crea suspiciuni rezonabile a implicării sale în actul de justiție dincolo de limitele legii, premize ce ar fi pus la îndoială actul de dispoziție judecătoresc ce l-a pronunțat, contrar pct.10) al Instrucțiunii cu privire la ținerea lucrărilor de secretariat în judecătoria și curțile de apel aprobate prin hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii nr.473/21 din 18.12.2008, a acceptat și anexat la dosar acte în copii neautentificate în modul corespunzător (în limba engleză și rusă), fără a fi supralegalizate de statele de origine, adică Federația Rusă și Noua Zeelandă, precum și fără a fi supralegalizate de misiunea diplomatică sau de oficiul consular al Republicii Moldova în statul de origine, fie de misiunea diplomatică sau de oficiul consular al statului de origine în Republica Moldova și ulterior, în ambele situații, de Ministerul Afacerilor Externe al Republicii Moldova, și fără a fi traduse în limba de stat prin neautentificarea traducerii în modul stabilit.

Concomitent, magistratul a acceptat și anexat în copii neautentificate corespunzător, inclusiv notarial actele de primire-predare a cambiilor, contractele de fidejusiune, statutul companiilor implicate în litigiu, procura pe numele lui Prymak Liudmila, pretențiile pretins a fi expediate debitorilor, dovada de achitare a taxei de stat în sumă de 25.000 lei, care nu au fost înregistrate în instanța de judecată în modul prevăzut de instrucțiune, totodată constatându-se cert că actele vizate au fost întocmite și, respectiv, anexate ulterior zilei înregistrării în cancelarie a cererii propriu-zise de eliberare a ordonanței judecătorești.

Urmare a acestora, tot la data de 06.12.2011, aflându-se în biroul de serviciu din incinta Judecătoriei Ungheni, judecătorul Moraru Mihail, făcând uz de competențele sale profesionale în domeniul jurisprudenței, conștientizând consecințele prejudiciabile ale faptei sale, examinând cauza nr.2p/o-3015/2011, în lipsa act juridic valabil care ar atesta împuternicirile reprezentantului pentru a semna și/sau a depune cerere de eliberare a ordonanței judecătorești din numele creditorului, contrar prevederilor art.137 alin.(1), art.138 alin.(4), art.139 alin.(1), art.344 alin.(1), art.170 alin.(1) lit.e), art.347 alin.(3) și (4), art.466 alin.(1), (2), (3) și (5) din Codul de procedură civilă și art.39, 40 al Legii cambiei nr.1527 din 22.06.1993, a pronunțat și semnat cu bună-știință un act judecătoresc – hotărârea judecătorească ce a îmbrăcat forma de ordonanță judecătorească cu nr.2p/o-3015/2011 din 06.12.2011, în pofida existenței criteriilor prevăzute de art.348 alin.(1) și (2) și art.349 alin.(1) din Codul de procedură civilă, pentru care era obligat să nu dea curs cererii și să refuze primirea cererii de eliberare a ordonanței judecătorești; prin care a admis cererea companiei "CHESTER (NZ) LIMITED" de încasare solidară a sumei de 300.000.000 dolari SUA de la preținșii debitori, sumă ce urmează a fi calificată prin prisma prevederilor art.126 din Codul Penal, ca fiind proporții deosebit de mari.

În consecința faptei prejudiciabile comise de către judecătorul Moraru Mihail, actul judecătoresc datat din 06.12.2011 și emis de către acesta, a fost transmis prin intermediul persoanelor neidentificate executorului judecătoresc Svetlana Mocan, care în perioada anilor 2011-2012 a încasat forțat mijloace bănești convertite în sumă totală de 300.000.000 dolari SUA de pe conturile corespondente ale băncilor din Federația Rusă deschise la BC "Moldinconbank" SA, ulterior mijloacele financiare fiind transferate în conturile companiei "CHESTER (NZ) LIMITED", ca urmare, fiind afectată imaginea justiției din Republica Moldova pe plan internațional, cât și adusă atingere încrederii în instanțele de judecată la nivel național, astfel fiind discreditată înalta funcție de judecător.

Astfel, cet. Moraru Mihail ***** i se impută că prin acțiunile sale intenționate a săvârșit infracțiunea prevăzută de art.307 alin.(1) Cod Penal - pronunțarea cu bună-știință de către judecător a unei hotărâri contrare legii.

În ședința de judecată procurorul în Procuratura Anticorupție, Gheorghisțean Irina a menționat că acuzarea are ferma convingere că inculpatul Moraru Mihail în mod intenționat a sfidat normele de drept care îl împiedicau de la emiterea de către acesta a ordonanței judecătorești indicate supra și că inculpatul avea intenția de a ignora totalmente Legea pentru a emite ordonanța solicitată de pretinsul creditor. Necesită a fi reținut și faptul că efectele acțiunilor ilicite comise de către inculpat, a generat inclusiv o imagine negativă a sistemului judecătoresc al Republicii Moldova pe plan internațional și pierderea încrederii în instanțele de judecată la nivel național.

În această ordine de idei, inculpatul Moraru Mihail urmează a fi recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute la art.307 alin.(1) din Codul Penal, vinovăția acestuia fiind pe deplin confirmată în speță. Totodată, dat fiind faptul că la moment este expirat termenul de prescripție privind tragerea la răspundere penală a inculpatului pe capătul de acuzare adus, respectiv în temeiul art.60 Cod Penal consideră posibilă și solicită instanței încetarea procesului penal în cauză, cu liberarea inculpatului de răspundere penală pentru infracțiunea comisă și prescrisă la moment.

Măsură preventivă în privința inculpatului nu este aplicată în prezent.

În partea ce ține de acțiunea civilă înaintată în prezentul proces penal de către PA, solicită instanței să nu se pronunțe asupra acesteia, cu dispunerea scoaterii acesteia de pe rol în temeiul art.267 lit.c) CPC, pe motiv că nu a fost înaintată de către o persoană împuternicită.

Mijloacele materiale de probă – actele și documentele, ce au fost anexate anterior și se păstrează la materialele prezentei cauze penale, necesită a fi păstrate în continuare atașat la materialele dosarului penal pe toată durata păstrării acestuia.

Corpul delict – dosarul civil nr. 2p/o-3015/11 în original, ce a fost prezentat și cercetat nemijlocit în instanță, păstrându-se atașat la materialele prezentei cauze penale, solicită să fie păstrat în continuare anexat la materialele cauzei penale până la examinarea acestui dosar în fond/apel/recurs sau, în caz contrar, să fie dispusă restituirea acestuia în adresa organul de urmărire penală (din cadrul PA).

Apărătorul inculpatului, avocatul Croitor Alexei a solicitat achitarea inculpatului Moraru Mihail ***** din motiv că nu s-a constatat existența elementelor constitutive ale infracțiunii prevăzute de art.307 alin (1) Cod Penal. Conform învinuirii înaintate față de inculpatul Moraru Mihail, ultimul este învinuit de pronunțarea cu bună știință a ordonanței judecătorești din 06.12.2011, însă obiectul imaterial al infracțiunii prevăzute de art.307 alin.(1) Cod Penal, îl constituie hotărârea, sentința, decizia sau încheierea contrară legii. Menționează că cu toate că orice act de dispoziție ce emană de la un judecător reprezintă o hotărâre, legiuitorul a ales să

incrimineze în norma penală prevăzută de art.307 alin.(1) Cod Penal, nu orice hotărâre, ci doar anumite tipuri ale acestora (hotărârea, sentința, decizia sau încheierea). Prevederile art.3 alin.(2) din Codul Penal, reglementează unele aspecte ale principiului legalității, prevăd că interpretarea extensivă defavorabilă și aplicarea prin analogie a legii penale sânt interzise. Reține că deși ordonanța judecătorească, eliberată în ordinea art.345 Cod de procedură civilă, reprezintă o hotărâre în sensul larg al acestui concept, ea nu reprezintă obiect imaterial al infracțiunii prevăzute de art.307 alin.(1) Cod Penal, deoarece legiuitorul, prin incriminarea distinctă a felurilor de hotărâri care se cuprind în dispoziția art.307 alin.(1) din Codul Penal, a ales să facă o delimitare a acestora.

Astfel, conferirea unei ordonanțe judecătorești, eliberate în ordinea art.345 Cod de procedură civilă, a caracterului de obiect imaterial al infracțiunii prevăzute de art.307 alin.(1) Cod Penal, prin interpretarea judiciară, ar depăși limitele în care instanța de judecată poate purcede la clarificarea sensului normei penale, constituind de fapt o interpretare extensivă defavorabilă a legii penale. Totodată, încercând de a stabili motivele din care s-a ajuns la o atare diferențiere a incriminării în legea penală a hotărârilor, care sunt contrare legii și a căror pronunțare este sancționată de prevederile art.307 Cod Penal, instanța de judecată nu are cum să treacă cu vederea următoarele circumstanțe.

Astfel, compararea textului art.307 Cod Penal, în vigoare la moment și care a fost adoptat la 30.05.2003, cu textul Codului Penal anterior (adoptat la 24.03.1961), se observă că acesta, în esență, constituie o reproducere a textului art.191 din Codul Penal (în redacția din 24.03.1961), care prevedea următoarele - Pronunțarea cu bună știință de către judecători a unei sentințe, hotărâri, încheieri sau decizii ilegale. Totodată, instituția procedurii în ordonanță, a apărut în Codul de procedură civilă actual (în vigoare din 30.05.2003). În atare circumstanțe, instanța de judecată poate doar să presupună faptul că legiuitorul a omis să adauge în noul Cod Penal și incriminarea ordonanței judecătorești în dispoziția art.307 Cod Penal. Totuși, în atare circumstanțe, rămâne a fi de interes deosebit clarificarea faptului dacă presupusa omisiune, dă temei de a considera că de fapt, legiuitorul a permis indirect judecătorilor să adopte cu bună știință ordonanțe judecătorești, în temeiul art.345 Cod de procedură civilă, contrare legii.

Menționează apărătorul că potrivit pct.5.8 din Hotărârea Plenului Curții Supreme de Justiție nr.7 din 15.05.2017 "Cu privire la aplicarea legislației, referitoare la răspunderea penală pentru abuzul de putere sau abuzul de serviciu, excesul de putere sau depășirea atribuțiilor de serviciu, precum și neglijența în serviciu": Tragerea cu bună știință la răspundere penală a unei persoane nevinovate (art.306 Cod Penal), pronunțarea unei sentințe, decizii, încheieri sau hotărâri contrare legii (art.307 Cod Penal), reținerea sau arestarea ilegală (art.308 Cod Penal), constrângerea de a face declarații (art.309 Cod Penal), precum și falsificarea probelor în procesul penal de către persoana care efectuează urmărirea penală, procuror sau de către apărătorul admis în procesul penal (alin.(2) al art.310 Cod Penal), reprezintă cazuri particulare de exces de putere sau depășire a atribuțiilor de serviciu, motiv din care art.328 Cod Penal, se consideră normă generală, în raport cu celelalte norme indicate mai sus. Astfel, urmează a se concluziona că de fapt, în legea penală actuală există remedii viabile pentru a sancționa penal o eventuală faptă de pronunțare cu bună știință de către un judecător a unei ordonanțe judecătorești contrare legii și acest remediu, îl reprezintă incriminarea conținută în art.328 alin.(3) lit.b) Cod Penal.

Într-o altă ordine de idei, inculpatului i se incriminează săvârșirea infracțiunii de pronunțare a

unei hotărâri contrare legii și la acțiuni concrete se indică că a primit în procedură cererea privind eliberarea ordonanței judecătorești. Astfel, se solicită atragerea la răspunderea pentru

nerespectarea unor norme procesuale din Codul de procedură civilă, cu privire la forma și conținutul unei cereri de eliberarea ordonanțe judecătorești.

Menționează că Codul de procedură civilă stabilește sancțiuni procedurale în art.10, care indică că sancțiunile procedurale sânt urmările nefavorabile, stabilite de normele de drept procedural civil, care survin pentru subiectul obligat în raport procedural în caz de neîndeplinire sau de îndeplinire defectuoasă a unui act de procedură, precum și în caz de exercitare abuzivă a unui drept procedural. Efectuarea necorespunzătoare a actelor de procedură va fi invocată, în fiecare caz de comitere a încălcării legii, de către judecător sau de participantul care are interes să o invoce. Sancțiunile procedurale vizează atât actele de procedură ale instanței judecătorești, ale participanților la proces, cât și ale persoanelor legate de activitatea acestora și, în dependență, de prevederile legii, constau în anularea actului procedural defectuos, în decăderea din drepturi pentru neîndeplinire în termen a actului de procedură, în obligația de a completa sau a reface actul îndeplinit cu nerespectarea legii, în restabilirea în drepturile încălcate, în aplicarea amenzii judecătorești, în alte măsuri prevăzute de lege. În cazurile expres prevăzute de lege, instanța sancționează cu amendă participanții la proces, reprezentanții, alte persoane care nu sânt participanți pentru fapte ce constituie încălcări procedurale. Astfel prevederile Codului de procedură civilă nu prevăd o astfel de sancțiune procedurală cum ar răspunderea penală.

Potrivit art.348 alin.(1), (2) și 349 alin.(1) din Codul de procedură civilă, lipsește astfel de temei de a refuza în primirea unei cereri privind eliberarea ordonanței judecătorești cum este neprezentarea originalelor actelor sau a copiilor necertificate.

Conform art.348 alin.(1) din Codul de procedură civilă, judecătorul refuză să primească cererea de eliberare a ordonanței judecătorești din motivele consemnate la art.169 și 170. Judecătorul refuză să primească cererea și dacă: a) pretenția nu rezultă din art.345; a¹) pretenția este formulată față de mai mulți debitori; b) debitorul este în afara jurisdicției instanțelor judecătorești ale Republicii Moldova; c) nu sânt prezentate documentele care confirmă pretenția creditorului; d) din cerere și din alte documente prezentate se constată existența unui litigiu de drept care nu poate fi soluționat în temeiul documentelor depuse; e) nu s-a respectat procedura prealabilă.

Conform art.349 alin.(1) din Codul de procedură civilă, dacă cererea nu corespunde prevederilor art.347 ori nu s-a plătit taxa de stat și taxa de timbru, judecătorul nu dă curs cererii și, printr-o încheiere, stabilește un termen de lichidare a neajunsurilor din cerere sau de plată a taxei de stat și a taxei de timbru.

Mai mult ca atât, ordonanța judecătorească din 06.12.2011 adoptată de inculpat în calitate de judecător în cauza nr.2p/o-3015/2011, n-a fost contestată și are forță obligatorie și legală. Unica autoritate care putea s-a anuleze, este instanța de apel. Și doar după anularea ordonanței judecătorești din 06.12.2011, eventual procuratura avea temei să verifice acțiunile judecătorului sub prisma infracțiunii prevăzute de art.307 alin.(1) Cod Penal, prin urmare, solicită achitarea inculpatului Moraru Mihail *****.

Inculpatul Moraru Mihail *****, fiind audiat în ședința de judecată, vina în săvârșirea infracțiunii imputate nu a recunoscut, declarând că a fost numit în funcția de judecător la data de 09.09.2002 în cadrul Judecătoriei Ungheni, iar demisia a depus-o la data 15.12.2015. La data de 05.12.2011 prin intermediul cancelariei Judecătoriei Ungheni, i-a fost transmisă cererea de emitere a unei ordonanțe judecătorești. În speță, s-a consultat cu doi colegi, în lege nu este indicată până la ce sumă poate fi eliberată ordonanța judecătorească, a transmis grefierului ordonanța cu materialele privind cererea de eliberare a ordonanței judecătorești, ulterior grefierul

a transmis în cancelarie. Concretizează că nu a pronunțat cu bună-știință o hotărâre contrar legii, a emis o ordonanță judecătorească care nu a fost contestată. Concretizează că a activat în calitate de judecător 13 ani și în procedura sa a mai avut cereri privind eliberarea ordonanței judecătorești. Relevă că cereri de eliberare a ordonanțelor judecătorești cu așa sume mari nu a mai avut anterior. Menționează că a consultat legea și nu era o limită, dar la materialele anexate la cererea de eliberare a ordonanței judecătorești nu a atras atenția. Indică că a avut dubii asupra sumei, dar consultând legea, nu era limită până la ce sumă poate fi emisă ordonanță. Nu s-a grăbit la eliberarea ordonanței judecătorești. Precizează că persoana care este indicată în cerere de eliberare a ordonanței judecătorești era din Republica Moldova. Relatează că odată ce a emis ordonanța judecătorească, a transmis grefierului dosarul și a uitat de acest dosar, ulterior grefierul a transmis dosarul în cancelarie. Indică că nu a anunțat debitorii despre emiterea ordonanței judecătorești. Până la emiterea ordonanței nu au fost anexate alte înscrisuri. Menționează că au fost anexate aceste înscrisuri, dar nu au fost indicate, personal a studiat cererea de eliberare a ordonanței judecătorești, dar nu a studiat înscrisurile, posibil să fi cercetat înscrisurile, nu ține minte. Proiectul ordonanței judecătorești l-a întocmit personal, nu a văzut ultimele acte anexate, nu cunoaște nici un debitor. Ce ține de competența examinării cererii de eliberare a ordonanței judecătorești, indică că este copia buletinului de identitate, nu ține minte dacă a studiat acest buletin. Ordonanța este una legală, nu s-a expus o instanță ierarhic superioară, s-a consultat cu doi colegi din cadrul judecătoriei, ultimii l-au consultat ca este mai ușor să admită cererea privind eliberarea ordonanței judecătorești decât să o respingă.

Ascultând opiniile participanților la proces, analizând cumulul de probe prin prisma art.101 Cod de procedură penală din punct de vedere al pertinentei, concludenței, veridicității și coroborării lor, instanța de judecată ajunge la concluzia că în privința lui Munteanu Dorin Tudor urmează a fi pronunțată o sentință de achitare, pe motiv că acțiunile inculpatului nu întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art.307 alin.(1) Cod Penal.

Înainte de a ajunge la această concluzie, instanța de judecată a studiat și analizat minuțios probele administrate la faza de urmărire penală și cercetate în cadrul ședinței de judecată, și anume:

1. Declarațiile martorului Burciu Andrei, care fiind audiat în ședință de judecată, a comunicat că este angajat la Banca Națională din anul 2006. În perioada anului 2014 a parvenit o solicitare de la Serviciul Combaterii Spălării Banilor, pentru a fi efectuat un control la BC "Moldindconbank" SA. Activa în cadrul Departamentului supraveghere bancară în calitate de șef al Secției combaterea spălării banilor. Ca urmare a solicitării parvenite a fost inițiat controlul la BC "Moldindconbank" SA, iar el personal a fost delegat în calitate de șef de control al echipei de inspectori formați. Deci, controlul s-a efectuat în vederea verificării băncii respective, și anume cum au respectat legislația în vigoare privitor la clienții săi. Inspectorii delegați pentru efectuarea controlului erau: Cristina Lupușor, iar restul nu și-i amintește. Scopul grupului a fost de a verifica conformarea băncii la cerințele Legii cu privire la prevenirea și combaterea spălării banilor și a Regulamentului Băncii Naționale aferent acestei reguli. La fel, a fost verificată cum banca a executat documentele executorii parvenite în cadrul băncii, adică ordinele Incasso parvenite de la executorii judecătorești. În urma controlului s-a analizat un grup de clienți care au efectuat tranzacții în proporții deosebit de mari, iar ca rezultat s-a constatat că banca nu a aplicat cerințele de identificare a unor beneficiari efectivi, nu a acumulat informații și documente care ar demonstra scopul și natura tranzacțiilor, activitatea economică a clienților, la fel s-a constatat că nu au fost raportate unele tranzacții ca suspecte Serviciului prevenirii și combaterii spălării

banilor din cadrul CNA. Tranzacțiile suspecte sunt tranzacții care întrunesc anumiți indici și factori de risc, care sunt conform cerințelor un ghid al activității tranzacțiilor suspecte. În cazul tranzacțiilor date au fost întruniți indicii: persoane juridice nerezidente din zone cu risc sporit off-shore, tranzacții neordinare, adică tranzacții care nu au la bază o activitate economică a companiei, debitarea și creditarea într-o perioadă de scurtă de timp a contului, lipsa informației de proveniență a mijloacelor bănești, etc.

Menționează că pentru tranzacțiile suspecte nu este stabilită o limită a sumei. Pentru tranzacțiile efectuate în virament este limita de 500 000 lei, iar pentru cele efectuate în numerar 100 000 lei, în cazul respectiv a avut loc o tranzacție în virament. O încălcare constatată este că la întocmirea ordinului de încasare a mijloacelor bănești, nu era completat corect ordinul, deoarece numele plătitorului nu era, numele debitorului nu era, cum reieșea din încheierea executorului judecătoresc. Ordinele de încasare nu corespundeau documentelor executorii, acest fapt a fost depistat în toate cazurile. Ordinele de încasare nu cunoaște dacă erau toate întocmite de către aceeași persoană, în toate documentele executorii plătitorii erau diferite persoane, iar în ordinele Incasso nu erau debitori concreți, ci bănci.

Relevă că din câte își amintește, în luna decembrie 2011 a fost emisă o ordonanță de către judecătorul Moraru Mihail, în care era stipulat debitorii care erau datornici față de beneficiari și suma care urmau să o achite, beneficiar urma să fie "CHESTER (NZ) LIMITED" din Noua Zeelandă, suma datoriei era de 300 000 000 de dolari, plătitorii erau "Merabax" și unele persoane juridice din Rusia, dar nu-și amintește denumirea acestora. La fel, în ordonanță apărea o persoană fizică, moldovean ca garant al plății. În baza ordonanței executorul judecătoresc Mocan Svetlana a emis o încheiere și a transmis-o băncii pentru executare, banca făcând cunoștință din sistemul său informațional de existența anumitor plăți ale persoanelor menționate în încheiere, blocau mijloacele bănești de pe conturile corespondente și le transferau în adresa beneficiarului, adică executorului judecătoresc, ulterior acesta transfera mijloacele bănești la "CHESTER (NZ) LIMITED" care avea conturi la BC "Moldindconbank" SA. Banca bloca mijloacele bănești ale persoanelor debitori care erau menționate în încheiere, dar nu bloca ale persoanelor juridice, ci ale băncii corespondente la care banca avea acces, în cazul dat al unei bănci din Rusia, dar nu-și amintește denumirea. Ce ține de mijloacele bănești corespondente, indică că există mijloace de corespondență dintre BC "Moldindconbank" SA și o bancă din Rusia și erau blocate mijloacele bănești care aparțineau băncii din Rusia, nu ale debitorului. Conform legislației la acel moment în vigoare, nu avea dreptul banca să blocheze banii altei bănci corespondente, fiind inclus în ordinul Incasso alt debitor, mijloacele bănești erau destinație la debitorii menționați în încheiere. La caz, banii erau destinați debitorului menționat în încheiere, care era o persoană terță, iar banca era ca intermediar, persoana terță urma să încaseze banii și nu ajungeau pe contul debitorului. În ordinul de încasare nu era stipulat debitorul, ci banca intermediară, ceea ce nu era corect. În încheiere era menționat "orice mijloace bănești destinate debitorului" și ei considerau că toate mijloacele erau destinate debitorului. Banca nu putea ulterior să aibă acces la acele mijloace bănești, doar la banii tranzit, deoarece debitorul era o bancă din Rusia. Banca intermediară, corespondentul din Rusia urma să înainteze pretenții în cazul în care erau să fie, dar nu a înaintat. Personal consideră că a fost o schemă de spălare a banilor bine pusă la punct. Beneficiarul "CHESTER (NZ) LIMITED" a beneficiat de 281 000 000 de dolari. Indică că dispozitivul ordonanței era similar cu actul emis de către executorul judecătoresc și datele din ordonanță corespundeau cu ordinele de Incasso, doar plătitorul era altul. Actul parvenit de la executorul judecătoresc, din momentul parvenirii deja era executoriu, nu cunoaște cum ar trebui banca să conteste un document executoriu.

A participat nemijlocit la procedura de control, își amintește și de Stela Carp, care a participat la acel control, Victor Ciubotaru a verificat domeniul IT, Elena Albulesa, Natalia Țurcan nu-și amintește dacă era inclusă în grupul de lucru, dar fiecare avea domeniul său pentru verificare și cineva a participat mai mult, cineva mai puțin. Nu cunoaște dacă a fost chestionat și verificat Moraru Mihail pe marginea cazului dat. Atribuțiile de bază ale secției pe care o reprezenta în 2014, era efectuarea controalelor pe teren, analiza la distanță, colaborarea și cooperarea cu autoritățile competente, constatarea conformării băncilor cu actele normative în vigoare. Tranzacțiile care întrunesc indici și factori de risc, puteau fi depistate de către secția ce o reprezenta, după verificarea teritoriului. Ca șef de secție a combaterii spălării banilor în cadrul BNM la acel moment, poate comunica că în anul 2012 s-au depistat nereguli la tranzacția de 300 000 000 dolari, iar acest raport a fost unul tematic și s-a întocmit în anul 2014. Potrivit raportului său nu se făcea referință asupra ordonanței lui Moraru Mihail ca fiind legală sau ilegală, dar se făcea referire la documentele depistate cu nereguli. Indică că nu au făcut legătură cu beneficiarii acestor tranzacții, deoarece aveau directă cooperare doar cu banca, nu și cu clienții. Afirmă că personal a semnat raportul întocmit în urma controlului, iar raportul ulterior a fost remis Serviciului pentru combatere a spălării banilor din cadrul CNA. Afirmă că conform raportului, s-a constatat că banca a admis încălcări. Banca a executat încheierea executorului judecătoresc. Precizează că la ordinul Incasso erau anexate și ordonanța judecătorului și încheierea executorului judecătoresc, doar încheierea executorului judecătoresc era în original. Nu cunoaște dacă era necesar și titlu executoriu. În urma tranzacției efectuate statul a avut de pierdut prin imaginea țării și riscul față de alte state străine, consecințele probabil erau că au pierdut unele investiții, etc. În urma tranzacției statul nu a avut de câștigat, doar banca, dar foarte puțin. Mai indică că nu cunoaște dacă angajatul băncii care a emis ordinul de încasare incorect a fost sancționat cumva pentru acest fapt. Concretizează că nu corespundea numele plătitorului din ordinul Incasso cu cel din încheiere sau ordonanță, nu a stipulat anume care document. Inițial neregulile au fost depistate după un an, acest fapt a fost stipulat în raportul precedent, în urma controlului a fost avertizată, iar după al doilea raport a fost amendată. Nu cunoaște dacă a fost prejudiciată sau nu imaginea țării în urma încălcărilor admise de către bancă.

2. Declarațiile martorului Lupușor Cristina, care fiind audiată în ședința de judecată, a comunicat că în anul 2014 s-a efectuat un control la BC "Moldindconbank" SA, astfel, a fost membru al echipei de control și a verificat activitatea băncii în corespundere cu prevederile regulamentului BNM nr.375 privind suspendarea operațiunilor, sechestrarea și perceperea în mod incontestabil a mijloacelor bănești din conturile bancare. În cadrul controlului a fost depistată încălcarea de către bancă a prevederilor regulamentului menționat, și anume punctul 5.1 lit.b) și d), prin care banca a acceptat spre executare ordine Incasso, în care la rubrica plătitor erau indicate unele entități (bănci din Federația Rusă), pe când în încheierile emise de executorii judecătorești și în ordonanțele judecătorești erau indicați alți debitori. Prin urmare, banca nu era în drept să accepte și să execute ordinele Incasso, deoarece nu întrunea condițiile punctelor menționate. Aceasta a fost încălcarea depistată în cadrul controlului, încălcare comisă de bancă și care a fost indicată în Actul de control care s-a prezentat la bancă, după care a fost emisă o hotărâre a comitetului executiv prin care a fost sancționată banca, dar nu cunoaște sancțiunea, deoarece nu a lucrat la acest document și fizic nu l-a văzut. Menționează că a fost informată că urmează să participe la controlul efectuat, nu cunoaște cine a sesizat încălcarea. Ordinul Incasso se întocmește de către executorul judecătoresc. Regulamentul menționat prevede documente executorii după caz, nu este stipulat dacă este doar ordinul Incasso sau ordonanța judecătorească. Ordinele Incasso pe care i le-au prezentat erau în copii și nu cunoaște dacă erau confirmate sau

nu. Nu cunoaște cum a fost periclitată activitatea băncii în urma acestor transferuri. Nu-și amintește despre ordonanța din 06 decembrie 2011 a judecătorului Moraru Mihail, în cazul transferului de 300 000 000 de dolari SUA, nu cunoaște dacă urma a fi raportat sau nu. Menționează că în procesul de control a văzut ordonanța judecătorească, încheierea emisă de către executorul judecătoresc și ordinul Incasso, dar ordonanța lui Moraru Mihail nu a văzut-o. În cadrul controlului au fost verificate mai multe ordonanțe și încheieri judecătorești. Membrii echipei de control erau: Burciu Andrei - șeful echipei, Stela Carp – economist principal, Ciubotaru Victor - șef adjunct de direcție, Albulasa Elena - șef secție, și dânsa nemijlocit. În procesul controlului a depistat neconcordanța dintre actul judecătoresc și ordinul Incasso, debitorii din ambele acte nu corespund cu debitorii menționați în ordonanța judecătorească. Ceea ce era indicat în ordonanță, aceea era indicat și în încheiere doar în ordinul Incasso diferă. Precizează că nu a văzut anume ordonanța lui Moraru Mihail, actele le-a văzut selectiv. Personal a constatat doar mecanismul de încălcare a prevederilor regulamentului și nu fiecare ordin Incasso în parte. Relevă că în cazul în care coincideau datele debitorului din ordonanța judecătorească cu cel indicat în ordinul Incasso și toți aveau conturi bancare deschise la BC "Moldindconbank" SA, atunci urmau a fi executate ordinele, iar în cazul respectiv ordinele nu urmau a fi executate. Ordinele respective au fost executate de persoana care avea acces, dar nu cunoaște dacă de diferite persoane au fost executate sau nu. Tranzacțiile efectuate în baza ordinului Incasso, erau transferuri din băncile Federației Ruse, aceștia își alimentau periodic contul la BC "Moldindconbank" SA, acești bani nu erau ai republicii.

3. Conținutul procesului-verbal de ridicare din 14 decembrie 2016, prin care au fost ridicate:

- copia autenticată a procesului-verbal de audiere a martorului Burciu Andrei din 07.09.2016;
- copia autenticată a procesului-verbal de audiere a martorului Lupușor Cristina din 08.09.2016;
- copia autenticată a demersului adresat Procuraturii Generale nr.6507 din 28.10.2014 privind solicitarea organizării expedierii cererii de asistență juridică internațională în materie penală adresată organelor competente ale Ucrainei;
- copia autenticată a demersului Procuraturii Generale nr.7-9-178/14-5453 din 11.11.2014 adresat Procuraturii Generale Ucrainei privind solicitarea executării cererii de asistență juridică internațională în materie penală;
- copia autenticată a scrisorii de însoțire a Procuraturii Generale nr.7-9-178/14-34 din 06.01.2015 cu materialele executate parțial parvenite de la organele de drept ale Ucrainei;
- copia autenticată a demersului Procuraturii Anticorupție din 23.09.2016 adresat BC "Moldindconbank" SA;
- copia autenticată a raportului Băncii Naționale a Moldovei din 07.07.2014 privind rezultatele controlului efectuat la BC "Moldindconbank" SA;
- Nota informativă privind examinarea cauzelor în procedura în ordonanță ce vizează încasarea unor sume considerabile de la agenții economici străini în copie pe 53 file;
- Comisie rogatorie nr.01/3/9787 din 10.12.2015 în copie pe 3 file;
- Extras din lege pe 2 file în copie;
- Traducere comisie rogatorie în copie pe 3 file;
- Traducere din lege în copie pe 1 filă;
- Hotărâre cu traducere în limba română din 28 august 2015, pe 4 file în copii;
- Ordonanță de pornire a urmăririi penale 2014978027 pe 2 file în copie;
- Analiza activității judecătorului Moraru Mihail;

- Interpelarea PA din 32.09.2016 pe una filă copie autenticată;
- Informația Procuratura Ucrainei nr.14/2/2-30678-14 din 02.12.2014;
- Răspunsul BC "Moldindconbank" SA nr.11055 din 24 septembrie 2014 în copii pe 25 file (vol.I, f.d.72-73);

4. Notă informativă privind examinarea cauzelor în procedură în ordonanță ce vizează încasarea unor sume considerabile de la agenții economici străini (vol.I, f.d.60-67);

5. Informația parvenită de la BC "Moldindconbank" SA nr.11055 din 24 septembrie 2014 (vol.I, f.d.105);

6. Informația BC "Moldindconbank" SA nr.0010812-144 din 27.09.2016 (vol.I, f.d.115-117);

7. Sesizarea Procurorului General privind eliberarea acordului pentru efectuarea unor acțiuni de urmărire penală în privința judecătorului Moraru Mihail din 20 septembrie 2016 (vol.I, f.d.13-15);

8. Hotărârea CSM (dispozitiv) din 20 septembrie 2016, prin care s-a eliberat acordul pentru efectuarea acțiunilor de urmărire penală în privința judecătorului Moraru Mihail (vol.I, f.d.27-28);

9. Sesizarea Procurorului General privind eliberarea acordului pentru pornirea urmăririi penale în privința judecătorului Moraru Mihail din 20 septembrie 2016 (vol.I, f.d.24-26);

10. Informarea despre ziua și locul examinării sesizării Procurorului General privind eliberarea acordului pentru pornirea urmăririi penale în privința judecătorului Moraru Mihail (vol.I, f.d.11-12);

11. Notă informativă cu privire la verificarea sesizării Procurorului General – interimar, Eduard Harunjen despre eliberarea acordului la pornirea urmăririi penale și tragerea la răspundere penală a judecătorului Moraru Mihail (vol.I, f.d.144-197);

12. Dispozitivul Hotărârii CSM nr.623 din 29 septembrie 2016, prin care s-au admis sesizările Procurorului General, dându-se acordul la pornirea urmăririi penale în privința judecătorilor...Moraru Mihail... (vol.I, f.d.16);

13. Analiza efectuată de SPCSB nr.13/14-5232 din 28 noiembrie 2016 cu anexe pe 74 file (vol.I, f.d.40-59);

14. Raportul privind rezultatele controlului efectuat de Banca Națională a Moldovei din 07.07.2014 cu concluziile privind controlul (vol.I, f.d.34-104);

15. Conținutul procesului-verbal de examinare a obiectului din 23 ianuarie 2017, prin care a fost examinată cauza civilă nr.2p/o-3015/11 (vol.I, f.d.36-38);

16. Ordonanță de pornire a urmăririi penale în cauza penală nr.2014978027 per faptul spălării banilor în proporții deosebit de mari infracțiune prevăzută de art.243 alin.(3) lit.) Cod Penal (vol.III, f.d.1-3);

17. Comisie rogatorie nr. 01/3/9787 din 10.12.2015 cu traducere în limba română (vol.III, f.d.8-16);

18. Documentele - În cadrul urmăririi penale a fost efectuată cercetarea documentelor ridicate din cauza penală 2014978027 și anume: copia autenticată a procesului-verbal de audiere a martorului Burciu Andrei din 07.09.2016; copia autenticată a procesului-verbal de audiere a martorului Lupușor Cristina din 08.09.2016; copia autenticată a demersului adresat Procuraturii Generale nr.6507 din 28.10.14 privind solicitarea organizării expedierii cererii de asistență juridică internațională în materie penală adresată organelor competente ale Ucrainei; copia autenticată a demersului Procuraturii Generale nr.7-9-178/14-5453 din 11.11.2014 adresat Procuraturii Generale Ucrainei privind solicitarea executării cererii de asistență juridică

internațională în materie penală; copia autenticată a scrisorii de însoțire a Procuraturii Generale nr.7-9-178/14-34 din 06.01.2015 cu materialele executate parțial parvenite de la organele de drept ale Ucrainei; copia autenticată a demersului Procuraturii Anticorupție din 23.09.2016 adresat BC "Moldindconbank" SA; copia autenticată a raportului Băncii Naționale a Moldovei din 07.07.2014 privind rezultatele controlului efectuat la BC "Moldindconbank" SA; Nota informativă privind examinarea cauzelor în procedura în ordonanță ce vizează încasarea unor sume considerabile de la agenții economici străini în copie pe 53 file; Comisie rogatorie nr.01/3/9787 din 10.12.2015 în copie pe 3 file; Extras din lege pe două file în copie; Traducere comisie rogatorie în copie pe trei file; Traducere din lege în copie pe una filă; Hotărâre cu traducere în limba română din 28 august 2015 pe 4 file în copii; Ordonanță de pornire 2014978027 pe trei file în copie; Analiza activității judecătorului Moraru Mihail; Interpelarea PA din 32.09.2016 pe una filă copie autenticată; Informația Procuratura Ucrainei nr. 14/2/2-30678-14 din 02.12.2014; Răspunsul BC "Moldindconbank" SA nr.11055 din 24 septembrie 2014 în copii pe 25 file.

19. Corpul delict - cauza civilă nr.2p/o-3015/11, anexată la materialele cauzei penale.

În conformitate cu art.1 alin.(3) din Codul de procedură penală, instanțele judecătorești în cursul procesului sânt obligate să activeze în așa mod încât nici o persoană să nu fie neîntemeiat bănuită, învinuită sau condamnată.

Prin derivare de la principiul prezumției nevinovăției, prevăzut la art. 8 din Codul de procedură penală, instanța de judecată constată că nimeni nu este obligat să dovedească nevinovăția sa. Concluziile despre vinovăția persoanei de săvârșirea infracțiunii nu pot fi întemeiate pe presupuneri. Toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate, în condițiile prezentului cod, se interpretează în favoarea bănuitului, învinuitului, inculpatului.

Conform art.6 alin.(1) din Cod Penal, persoana este supusă răspunderii penale și pedepsei penale numai pentru fapte săvârșite cu vinovăție.

Conform art.99 alin.(2) din Codul de procedură penală, probele administrate se verifică și se apreciază de către instanța de judecată.

Potrivit art.101 alin.(1) și (2) Cod procedură penală, fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor. Judecătorul apreciază probele conform propriei convingeri, formate în urma examinării lor în ansamblu, sub toate aspectele și în mod obiectiv, călăuzindu-se de lege.

Potrivit prevederilor alin.(3) al art.8 Cod de procedură penală, concluziile despre vinovăția persoanei de săvârșirea infracțiunii nu pot fi întemeiate pe presupuneri. Toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate, în condițiile prezentului cod, se interpretează în favoarea bănuitului, învinuitului, inculpatului.

Potrivit art.114 din Constituția Republicii Moldova, justiția se înfăptuiește în numele legii numai de instanțele judecătorești.

Potrivit art.116 alin.(1) din Constituția Republicii Moldova, judecătorii instanțelor judecătorești sânt independenți, imparțiali și inamovibili, potrivit legii.

Potrivit art.1 alin.(4) din Legea nr.544 din 20.07.1995 cu privire la statutul judecătorului, judecătorii iau decizii în mod independent și imparțial și acționează fără nici un fel de restricții, influențe, presiuni, amenințări sau intervenții, directe sau indirecte, din partea oricărei autorități, inclusiv judiciare.

Curtea Constituțională a Republicii Moldova, examinând excepția de neconstituționalitate a articolului 307 din Codul Penal (răspunderea penală a judecătorilor), în Hotărârea sa nr.12 din

28.03.2017 a statuat următoarele: "Principiile de la Bangalore cu privire la conduita judiciară, prevede că judecătorul trebuie să își exercite funcția judiciară în mod independent, pe baza propriei aprecieri a faptelor și în concordanță cu spiritul legii, fără influențe externe, sugestii, presiuni, amenințări și fără vreun amestec, direct sau indirect, indiferent de la cine ar proveni și sub ce motiv (Rezoluția ONU 2003/43 din 29 aprilie 2003).

În Recomandarea CM/Rec(2010)12 a Comitetului Miniștrilor către statele membre cu privire la judecători: independența, eficiența și responsabilitățile, Comitetul de Miniștri al Consiliului Europei a stabilit că judecătorii trebuie să beneficieze de libertate neîngrădită de a soluționa în mod imparțial cauzele, în conformitate cu legea și cu propria apreciere a faptelor.

Nu poate fi antrenată răspunderea penală a unui judecător pentru modul de interpretare a legii, apreciere a faptelor sau evaluare a probelor, cu excepția cazurilor de rea-credință.

Curtea menționează că independența judecătorească impune condiția ca judecătorii să fie protejați de influența din partea altor puteri ale statului și ca fiecare judecător să beneficieze de libertate profesională în interpretarea legii, în evaluarea faptelor și aprecierea probelor în fiecare caz individual. Prin urmare, deciziile eronate trebuie să poată fi corectate prin intermediul căilor de atac și nu pot avea drept consecință responsabilizarea individuală a judecătorilor. Or, rolul căilor de atac este anume de a îndrepta eventualele greșeli ale instanțelor inferioare. În calitate de excepții, pot servi doar cazurile în care, în procesul de luare a deciziilor, judecătorii au acționat cu rea-voință sau au admis o omisiune gravă. Aceeași opinie este împărtășită de către Comisia de la Veneția.

Curtea constată că prin instituirea la art.307 din Codul Penal a sintagmei „pronunțarea cu bună-știință” legiuitorul a stabilit expres că judecătorul poate fi tras la răspundere penală pentru această componență de infracțiune doar exclusiv în cazul în care **este demonstrată intenția acestuia de a pronunța hotărârea, sentința, decizia sau încheierea contrar prevederilor legale.**

Curtea reține că răspunderea penală a judecătorului în temeiul articolului 307 din Codul Penal poate fi compatibilă cu principiul independenței judecătorului doar în urma unei interpretări restrictive și doar în baza unor probe incontestabile, care ar demonstra **intenția judecătorului în emiterea actului judecătoresc contrar legii.**

Curtea menționează că judecătorii din cadrul judecătoriilor, curților de apel și Curții Supreme de Justiție pot fi trași la răspundere penală în temeiul art. 307 din Codul penal **doar în cazul în care este probată indubitabil, dincolo de orice îndoială rezonabilă, intenția directă în pronunțarea unei hotărâri, sentințe, decizii sau încheieri contrare legii.**

Potrivit prevederilor art.1 alin.(2) și (3) din Codul de procedură penală, procesul penal are ca scop protejarea persoanei, societății și statului de infracțiuni, precum și protejarea persoanei și societății de faptele ilegale ale persoanelor cu funcții de răspundere în activitatea lor legată de cercetarea infracțiunilor presupuse sau săvârșite, astfel ca orice persoană care a săvârșit o infracțiune să fie pedepsită potrivit vinovăției sale și nici o persoană nevinovată să nu fie trasă la răspundere penală și condamnată. Organele de urmărire penală și instanțele judecătorești în cursul procesului sunt obligate să activeze în așa mod încât nici o persoană să nu fie neîntemeiat bănuită, învinuită sau condamnată și ca nici o persoană să nu fie supusă în mod arbitrar sau fără necesitate măsurilor procesuale de constrângere.

Potrivit prevederilor art.2 din Codul Penal, legea penală apără împotriva infracțiunilor persoana, drepturile și libertățile acesteia, proprietatea, mediul înconjurător, orânduirea constituțională, suveranitatea, independența și integritatea teritorială a Republicii Moldova,

pacea și securitatea omenirii, precum și întreaga ordine de drept. Legea penală are, de asemenea, drept scop prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni.

Potrivit prevederilor art.10 alin.(1) și (2) din Codul de procedură penală, toate organele și persoanele participante la procesul penal sunt obligate să respecte drepturile, libertățile și demnitatea persoanei. Limitarea temporară a drepturilor și libertăților persoanei și aplicarea de către organele competente a măsurilor de constrângere față de ea se admit numai în cazurile și în modul strict prevăzute de prezentul cod.

Articolul 307 alin.(1) Cod Penal (în redacția legii în vigoare la data comiterii faptei - 2011), stabilea răspunderea penală pentru pronunțarea cu bună-știință de către judecător a unei hotărâri, sentințe, decizii sau încheieri contrare legii.

Latura obiectivă a infracțiunii imputate va fi realizată doar în cazul în care *obiectul juridic material* al infracțiunii va constitui numai următoarele acte de dispoziție ale instanței de judecată – hotărârea, sentința, încheierea, decizia, adică anume așa cum este redată dispoziția normei penale imputate.

Astfel, nu poate fi acceptată poziția acuzării privind aplicarea în sens larg a noțiunii de hotărâre, în condițiile în care, legiuitorul a enumerat expres în dispoziția art.307 Cod Penal actele de dispoziție concrete pronunțate de judecător contrare legii - hotărârea, sentința, decizia sau încheierea, or altfel, putea să se limiteze doar la indicarea noțiunii de hotărâre și sentință. Iar odată ce legiuitorul a inclus în dispoziția normei penale și alte acte de dispoziție care pot fi emise de instanța de judecată, această listă este exhaustivă.

Potrivit art.120 din Constituția RM, este obligatorie respectarea sentințelor și a altor hotărâri definitive ale instanțelor judecătorești, precum și colaborarea solicitată de acestea în timpul procesului, al executării sentințelor și a altor hotărâri judecătorești definitive.

Astfel, norma constituțională prevede expres 2 noțiuni generice a actelor de dispoziție judecătorești: sentință și hotărâre. Deci, rezultă că în situațiile în care nu necesită specificarea distinctă a actelor de dispoziție, legiuitorul le-a înglobat sub noțiuni generale – sentință și hotărâre.

Caracterul distinct al actelor de dispoziție emise de prima instanță la examinarea cauzelor civile rezultă și din prevederile art.14 alin.(1) - (4) din Codul de procedură civilă, care stipulează că la judecarea cauzelor civile în primă instanță, actele judiciare se emit în formă de hotărâre, încheiere și ordonanță. Particularitățile actelor judiciare emise la judecarea cauzelor civile în prima instanță fiind descrise la prevederile alineatelor (2) - (4) din articolul sus-menționat.

În conformitate cu art.344 Cod de procedură civilă, ordonanța judecătorească este o dispoziție dată unipersonal de judecător, în baza materialelor prezentate de creditor, privind încasarea de sume bănești sau revendicarea de bunuri de la debitor în pretențiile specificate la art.345. Ordonanța judecătorească reprezintă un act executoriu care se îndeplinește în modul stabilit pentru executarea actelor judecătorești.

Prin urmare, faptul că norma penală prevăzută la art.307 alin.(1) Cod Penal nu indică expres noțiunea de ordonanță, exclude aprecierea ordonanței judecătorești ca fiind obiectul material al infracțiunii prevăzute de art.307 Cod Penal. O altă apreciere ar fi contrară principiului legalității și ar constitui o interpretare extensivă defavorabilă a legii penale.

Potrivit art.3 alin.(2) din Cod Penal, interpretarea extensivă defavorabilă și aplicarea prin analogie a legii penale sunt interzise. Curtea Europeană a reținut că dezvoltarea progresivă a dreptului penal prin intermediul procesului de creare a dreptului este o parte bine consolidată și necesară a tradiției juridice în statele-părți la Convenție.

Articolul 7 din Convenție nu poate fi citit ca interzicând clarificarea graduală a regulilor răspunderii penale prin intermediul interpretării judiciare de la caz la caz, cu condiția ca evoluția care rezultă să fie conformă cu esența infracțiunii și să fie previzibilă în mod rezonabil (Kononov vs Latvia [MC], 17.05.2010 §185). Atunci când examinează previzibilitatea unei norme penale, Curtea Europeană trebuie să se asigure dacă interpretarea judiciară a legii penale a continuat pur și simplu o linie perceptibilă a dezvoltării jurisprudențiale (Dragotoniou și Militaru-Pidhorni vs România, 24.05.2007, § 44).

În orice caz, instanțele de judecată nu sunt îndreptățite să recurgă la o interpretare extensivă defavorabilă a legii penale sau la o aplicare prin analogie. O asemenea abordare este interzisă de art.22 din Constituție și de art.7 din Convenția Europeană. În consecință, cerința interpretării stricte a normei penale, ca și interzicerea analogiei în aplicarea legii penale urmăresc protecția persoanei împotriva arbitrarului.

Prin Hotărârea din 24 mai 2007 în cauza Dragotoniou și Militaru-Pighorni vs. România, 2007, CtEDO a constatat violarea art.7 alin.(1) din Convenție, pentru faptul interpretării extensive și defavorabile a prevederilor legii penale de către autoritățile judecătorești din România, la condamnarea numiților, care la momentul comiterii faptei au fost angajații societății comerciale private, fiindu-l aplicate prevederile legii penale prevăzute pentru angajații, "alți angajați" ai instituțiilor de stat și obștești. Înalta Curte a menționat că funcția de decizie încredințată instanțelor servește tocmai înlăturării îndoielilor ce ar putea rămâne în ceea ce privește interpretarea normelor, ținându-se cont de evoluția practicii cotidiene, cu condiția ca rezultatul să fie coerent cu substanța infracțiunii și rezonabil de previzibil (S.W. împotriva Regatului Unit, Hotărârea din 22 noiembrie 1995, seria A nr.335-B, pct.41, § 36). În opinia Curții, chestiunea de față trimite la principiile generale de drept, dar în special la cele ale dreptului penal. Ca urmare firească a principiului legalității condamnărilor, prevederile de drept penal sunt supuse principiului interpretării stricte. Curtea a statuat că, din interdicția de aplicare extensivă a legii penale rezultă că, în lipsa cel puțin a unei interpretări jurisprudențiale accesibile și rezonabil previzibile, cerințele art.7 nu pot fi considerate ca respectate în privința unui acuzat. (...)

Faptul că doctrina interpretează în mod liber un text de lege nu se poate substitui existenței unei jurisprudențe. A judeca altfel ar însemna să nu respectăm obiectul și scopul acestei prevederi, care urmărește ca nimeni să nu fie condamnat în mod arbitrar. Curtea a mai notat că, chiar în calitate de profesioniști ce puteau să apeleze la sfaturile juriștilor, era dificil, dacă nu chiar imposibil pentru reclamanți, să prevadă revirimentul jurisprudenței Curții Supreme de Justiție și, așadar, să știe că în momentul în care le-au comis faptele lor puteau duce la o sancțiune penală (a contrario, Cantoni, citată mai sus, §35, și Coëme și alții, citată mai sus, §150). Curtea a observat că instanța de apel a procedat în mod expres la o aplicare extensivă a legii penale (paragraful 11 din hotărâre), iar instanța de recurs nu a înțeles să caseze această parte a deciziei.

Necesită de menționat că potrivit Avizului nr.880/2017 din 13.07.2017 a Comisiei Europene pentru Democrație prin Drept (Comisia de la Veneția), opinia amicus curiae pentru Curtea Constituțională privind răspunderea penală a judecătorilor, standardele europene impun ca vina individuală să fie constatată la nivel de intenție deliberată sau neglijență gravă. Judecătorii sunt responsabili penal doar pentru "pronunțarea intenționată" a deciziilor, sentințelor, hotărârilor și încheierilor judecătorești ilegale. O prevedere care stabilește răspunderea penală a judecătorilor poate fi compatibilă cu independența și imparțialitatea judecătorilor numai în cazul în care este formulată suficient de precis pentru a garanta independența judecătorilor și imunitatea funcțională a fiecărui judecător în ceea ce privește modul în care interpretează legislația,

stabilește faptele sau apreciază probele. Prevederile vagi, imprecise și larg formulate, care definesc răspunderea judecătorilor pot avea un efect inhibitor asupra modului în care interpretează independent și imparțial legea, stabilesc faptele și apreciază probele.

În hotărârea nr.12 din 27.03.2017 a Curții Constituționale, Curtea a reținut că răspunderea penală a judecătorului în temeiul articolului 307 din Codul Penal poate fi compatibilă cu principiul independenței judecătorului doar în urma unei interpretări restrictive și doar în baza unor probe incontestabile, care ar demonstra intenția judecătorului în emiterea actului judecătoresc contrar legii. Este restrictivă interpretarea impusă de concluzia că între formularea textului legal interpretat și cazurile din practică ce încadrează în ipoteza sa nu există concordanță, în sensul că formularea textului interpretat este prea largă față de ipotezele care se pot încadra în text. Este literală interpretarea impusă de concluzia că între formularea textului legal interpretat și cazurile din practică ce se încadrează în ipoteza sa există concordanță, nefiind motive nici de a restrânge, nici de a extinde aplicarea dispoziției în cauză.

Ținând cont de faptul că la moment, practica judiciară pe cauzele penale de învinuire în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.307 Cod Penal nu este unificată, instanța va purcede la interpretarea literală a normei legale, formă a interpretării, care tâlmăcește sensul normei în modul expres dedus din simpla citire a textului respectiv.

Prin urmare, instanța de judecată constată că ordonanța judecătorească, nefiind inclusă în dispoziția normei art.307 alin.(1) Cod Penal (redacția legii la data comiterii faptei imputate - 2011), de rând cu alte acte de dispoziție care pot fi pronunțate de judecător/instanța de judecată, nu este obiect material al acestei infracțiuni, iar fapta imputată de pronunțare a unei ordonanțe ilegale, nu întrunește latura obiectivă, cât și latura subiectivă a infracțiunii menționate, astfel nefiind prezente elementele constitutive menționate supra ale infracțiunilor imputate, ceea ce înseamnă că inculpatul Moraru Mihail ***** urmează a fi achitat în temeiul prevederilor art.390 alin.(1) pct.3) Cod de procedură penală, în conformitate cu care, sentința de achitare se adoptă dacă fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii.

Se reține că sentința de achitare în baza temeiului menționat se adoptă atunci când există o anumită conduită, dar lipsesc anumite alte elemente constitutive ale infracțiunii (în speță: inexistența obiectului material descris de *verbum regens*), și care în mod obiectiv redă lipsa laturii obiective ale infracțiunilor imputate.

În ceea ce privește *latura subiectivă* a infracțiunii prevăzute de art.307 alin.(1) Cod Penal și imputate inculpatului, instanța de judecată reține că, prin învinuirea formulată, procurorul a pledat că inculpatul Moraru Mihail ***** în calitate de judecător a pronunțat și semnat cu bună-știință un act judecătoresc - ordonanța judecătorească nr.2po-3015/2011 din 06.12.2011 și în pofida existenței criteriilor prevăzute de art.348 alin.(1) și (2) și 349 alin.(1) din Codul de procedură civilă, a emis ordonanța judecătorească la cererea de eliberare a ordonanței judecătorești depusă de creditorul compania juridică nerezidentă "CHESTER (NZ) LIMITED".

În acest sens instanța de judecată menționează că *latura subiectivă* a infracțiunii imputate și prevăzute de art.307 alin.(1) Cod Penal, se realizează doar prin intenție directă, adică persoana care a săvârșit-o, își dădea seama de caracterul prejudiciabil al acțiunii sau inacțiunii sale, a prevăzut urmările ei prejudiciabile, le-a dorit sau admitea, în mod conștient, survenirea acestor urmări.

La caz, instanța de judecată atestă că nu a fost probată existența în acțiunile inculpatului a intenției directe la emiterea cu bună-știință a unui act judecătoresc contrar legii.

Astfel, raportând prevederile legale sus-menționate la circumstanțele de fapt ale cazului și probele cercetate în instanța de judecată, conchide că faptele expuse în actul de învinuire a cet. Moraru Mihail nu cad sub incidența legii penale.

Instanța de judecată menționează că potrivit art.3 alin.(1) și (2) Cod Penal al RM, nimeni nu poate fi declarat vinovat de săvârșirea unei infracțiuni nici supus unei pedepse penale, decât în baza unei hotărâri a instanței de judecată și în strictă conformitate cu legea penală. Interpretarea extensivă defavorabilă și aplicarea prin analogie a legii penale sânt interzise.

În conformitate cu prevederile art.4 alin.(1) și (2) Cod Penal al RM, întreaga reglementare juridică are menirea să apere, în mod prioritar, persoana ca valoare supremă a societății, drepturile și libertățile acesteia. Legea penală nu urmărește scopul de a cauza suferințe fizice sau de a leza demnitatea omului. Nimeni nu poate fi supus la torturi, nici la pedepse sau tratamente crude, inumane sau degradante.

Totodată, prevederile art.5 alin.(1) Cod Penal al RM stipulează că persoanele care au săvârșit infracțiuni sânt egale în fața legii și sânt supuse răspunderii penale fără deosebire de sex, rasă, culoare, limbă, religie, opinii politice sau orice alte opinii, origine națională sau socială, apartenență la o minoritate națională, avere, naștere sau orice altă situație. Aliniatul (2) al aceluiași articol prevede că apărarea drepturilor și intereselor unei persoane nu poate fi realizată prin încălcarea drepturilor și intereselor altei persoane sau a unei colectivități.

Art.325 alin.(1) Cod de procedură penală prevede că judecarea cauzei în primă instanță se efectuează numai în privința persoanei puse sub învinuire și numai în limitele învinuirii formulate în rechizitoriu.

Potrivit prevederilor art.338 alin.(1) Cod de procedură penală al RM, judecătorul care judecă cauza unipersonal stabilește după încheierea susținerilor orale locul, data și ora pronunțării hotărârii motivate.

Conform art.384 din Codul de procedură penală al RM, instanța hotărăște asupra învinuirii înaintate inculpatului prin adoptarea sentinței de condamnare, de achitare sau de încetare a procesului penal. Sentința se adoptă în numele legii. Sentința instanței de judecată trebuie să fie legală, întemeiată și motivată. Instanța își întemeiază sentința numai pe probele care au fost cercetate în ședința de judecată.

În conformitate cu art.385 Cod de procedură penală a RM, la adoptarea sentinței, instanța de judecată soluționează următoarele chestiuni în următoarea consecutivitate: 1) dacă a avut loc fapta de săvârșirea căreia este învinuit inculpatul; 2) dacă această faptă a fost săvârșită de inculpat; 3) dacă fapta întrunește elementele infracțiunii și de care anume lege penală este prevăzută ea; 4) dacă inculpatul este vinovat de săvârșirea acestei infracțiuni; 5) dacă inculpatul trebuie să fie pedepsit pentru infracțiunea săvârșită; 6) dacă există circumstanțe care atenuează sau agravează răspunderea inculpatului și care anume; 7) ce măsură de pedeapsă urmează să fie stabilită inculpatului, luând în considerare și recomandările serviciului de resocializare, dacă o asemenea anchetă a fost efectuată; 8) dacă măsura de pedeapsă stabilită inculpatului trebuie să fie executată de inculpat sau nu; 9) tipul penitenciarului în care urmează să execute pedeapsa închisorii; 10) dacă trebuie admisă acțiunea civilă, în folosul cui și în ce sumă; 11) dacă trebuie reparată paguba materială atunci când nu a fost intentată acțiunea civilă; 12) dacă urmează să fie ridicat sechestrul asupra bunurilor; 13) ce trebuie să se facă cu corpurile delictelor; 14) cine și în ce proporție trebuie obligat să plătească cheltuielile judiciare; 15) dacă urmează să fie revocată, înlocuită sau aplicată o măsură preventivă în privința inculpatului; 16) dacă în privința inculpatului recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii urmează să fie aplicat tratament medical forțat de alcoolism sau narcomanie. Dacă inculpatul este învinuit de săvârșirea mai

multor infracțiuni, instanța soluționează chestiunile arătate în alin.(1) pct.1)-13) pentru fiecare infracțiune în parte. Dacă de săvârșirea infracțiunii sânt învinuiți mai mulți inculpați, instanța soluționează chestiunile prevăzute în alin.(1) referitor la fiecare inculpat în parte. Dacă, în cursul urmăririi penale sau judecării cauzei s-au constatat încălcări care au afectat grav drepturile inculpatului ce derivă din calitatea procesuală a inculpatului, instanța examinează posibilitatea reducerii pedepsei inculpatului drept compensare pentru aceste încălcări. În cazul constatării încălcării drepturilor privind condițiile de detenție, garantate de art.3 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, conform jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, reducerea pedepsei se va calcula în felul următor: două zile de închisoare pentru o zi de arest preventiv. În cazul în care condamnatul s-a aflat în arest preventiv, în condițiile specificate la alin.(5), nu mai puțin de 3 luni până la numirea cauzei spre judecare, la stabilirea, în calitate de pedeapsă principală, a muncii neremunerate în folosul comunității, a amenzii sau a privării de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate, acesta este liberat de executarea pedepsei de către instanța de judecată.

Instanța reține că în corespundere cu art.51 alin.(1) și (4) Cod de procedură penală, procurorul este persoana care, în limitele competenței sale, exercită sau, după caz, conduce în numele statului urmărirea penală, reprezintă învinuirea în instanță, exercită sau, după caz, conduce și alte atribuții prevăzute de prezentul cod. Procurorul care participă la judecarea cauzei penale are funcție de acuzator de stat. În cursul judecării cauzei, procurorul reprezintă învinuirea în numele statului și prezintă în ședința de judecată probele acumulate de organul de urmărire penală.

Reprezentarea învinuirii în instanțele judecătorești constituie o atribuție constituțională de bază a procurorului. Această activitate urmează a fi desfășurată la un înalt nivel profesional, contribuind real și eficient la justa examinare a cauzelor penale, în scopul protejării persoanei, societății și statului de atentatele criminale, astfel ca orice persoană care a săvârșit o infracțiune să fie pedepsită potrivit vinovăției sale și nici o persoană nevinovată să nu fie condamnată.

Procesul judiciar penal servește drept garanție pentru stabilirea adevărului, datorită principiului contradictorialității, adică al confruntării a două părți opuse prin polemică, argumente când fiecare circumstanță se examinează, iar fiecare probă se verifică atât prin prisma acuzării, cât și a apărării. Reprezentând învinuirea de stat, procurorul se călăuzește de dispozițiile legii și de propria sa convingere bazată pe probele cercetate în ședința de judecată.

Curtea Europeană a Drepturilor Omului în practica sa constantă reiterează că dimensiunea obligațiilor statului referitoare la investigarea minuțioasă și rezultativă a oricărui fapt pretins a fi infracțional nu implică nici dreptul de a declanșa o anchetă penală împotriva unui terț sau ca acesta să fie condamnat la sancțiuni de natură penală, nici o obligație de rezultat care ar presupune că orice urmărire penală trebuie să se finalizeze printr-o condamnare.

Astfel, actul de acuzare prezintă un act central în procedura constituirii învinuirii persoanei ce urmează a exclude oricare dubii planabile posibile asupra nevinovăției persoanei.

Potrivit art.390 alin.(1) pct.3) Cod de procedură penală al RM, sentința de achitare se adoptă dacă fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii.

Din considerentele menționate supra, și anume din lipsa în speța obiectului material a infracțiunii ce după sine atrage lipsa laturii obiective, cât și lipsa laturii subiective a infracțiunilor imputate, instanța de judecată a ajuns la concluzie că inculpatul urmează a fi achitat în temeiul art. 390 alin.(1) pct.3) Cod de procedură penală, pe motivul că, fapta inculpatei nu întrunește elementele infracțiunii.

În conformitate cu prevederile art.385 alin.(1) pct.10), 11) și 13) din Codul de procedură penală, la adoptarea sentinței, instanța de judecată soluționează următoarele chestiuni în următoarea consecutivitate: dacă trebuie admisă acțiunea civilă, în folosul cui și în ce sumă; dacă trebuie reparată paguba materială atunci când nu a fost intentată acțiunea civilă; ce trebuie să se facă cu corpurile delictive.

Referitor la cerința procurorului privind scoaterea de pe rol a acțiunii civile înaintate în prezentul proces, în temeiul art.275 lit.c) Cod de procedură civilă, instanța de judecată relevă următoarele.

Conform art.387 alin.(2) pct.2) Cod de procedură penală, în cazul când se dă o sentință de achitare, instanța nu se pronunță asupra acțiunii civile dacă inculpatul a fost achitat pentru că nu sunt întrunite elementele infracțiunii sau există una din cauzele care înlătură caracterul penal al faptei, prevăzute în art.35 al Codului penal.

Ținând cont că, fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii imputate și prevăzute de art. 307 alin.(1) Cod penal, și acesta urmează a fi achitat în temeiul art. 390 alin.(1) pct.3) Cod de procedură penală, completul de judecată nu se va pronunța asupra acțiunii civile, după cum prevede art. 387 alin.(2) pct.2) din Codul de procedură penală, care stipulează că, în cazul când se dă o sentință de achitare, instanța nu se pronunță asupra acțiunii civile dacă inculpatul a fost achitat pentru că nu sunt întrunite elementele infracțiunii sau există una din cauzele care înlătură caracterul penal al faptei, prevăzute în art.35 Cod penal.

Prin urmare, cu referire la prevederile art. 387 alin.(2) pct.2) din Codul de procedură penală, instanța de judecată nu se pronunță asupra acțiunii civile înaintate de procuror în prezenta cauza penală.

Potrivit art.397 pct.3 în coroborare cu art.162 alin.(1) pct.4 Cod de procedură penală, la adoptarea hotărârii, instanța de judecată trebuie să hotărască și chestiunea cu privire la corpurile delictive.

Astfel, ținând cont de prevederile art.157 și 162 Cod procedură penală, corpul delict - cauza civilă nr.2p/0-3015/11, anexată la materialele cauzei penale, după devenirea sentinței definitive, urmează a fi restituită Judecătoriei Ungheni (sediul Central).

În temeiul celor expuse supra, examinând sub toate aspectele, complet și obiectiv circumstanțele cauzei penale, în conformitate cu prevederile art.art.3, 4, 5 Cod Penal al RM, art.art.162, 320 alin.(5), 338 alin.(2), 384-385, 390 alin.(1) pct.3), 392-394, 396-397 Cod procedură penală a RM, completul de judecată, -

H O T Ă R Ă Ș T E:

Moraru Mihail *****, născut la *****, învinuit de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.307 alin.(1) Cod Penal al RM, se achită din motiv că fapta nu întrunește elementele infracțiunii.

Corpul delict - cauza civilă nr.2p/0-3015/11, anexată la materialele cauzei penale, după devenirea sentinței definitive, de restituit Judecătoriei Ungheni (sediul Central).

Sentința este cu drept de apel la Curtea de Apel Chișinău în termen de 15 zile, prin intermediul Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani).

Sentința integrală pronunțată public la 30 aprilie 2024.

Președintele sedinței,

judecătorul

Viorica Dodon

Judecător raportor

Vasilisa Muntean

Judecător

Liudmila Beșliu

